

Месечни извештај

Хуманитарна
Организација
СРБИ ЗА СРБЕ
Август, 2010
www.srbizasrbe.org
Извештај бр. 8

Писмо донаторима

Поштовани донатори, чланови и пријатељи,

Хуманитарна организација Срби за Србе наставила је успешно свој планиран хуманитарни рад. У августу спровели смо једну од највећих акција на простору Крајине заједно са неколико српских патриотских и хуманитарних удружења где смо помогли девет српских породица које броје преко 20 деце у вредности од 3.300 евра. Поред велике помоћи у Крајини, испоручили смо помоћ за три породице на територији општине Шабац у виду школског прибора, књига, хране, хигијене, пелена, хране за бебе, слаткиша за најмлађе...

Такође, уз велику помоћ братства манастира Студеница испоручена је велика хуманитарна помоћ породици Костовић из Рашке области као и компјутер који су обезбедили навијачи Црвене звезде. Поред планираних акција помоћи испратили смо помоћ једногодишњој Софији наших донатора чије смо донације у вредности од преко 20.000 дин. проследили на рачун мајке за потребе операције рожњаче у десном оку. Представници Хуманитарне организације Срби за Србе из Србије и Аустрије присуствовали су јубиларном десетом Сабору Српске Омладине и четвртом Сабору Српске Мреже у организацији Двери Српских у Београду. Потпредседник наше организације Предраг Маринковић представио је у кратком говору пред око 100 званица програм и активности ХО Срби за Србе.

За велику акцију на подручју Крајине под називом **ЖИВЕЋЕ КРАЈИНА** окупили смо поред наше и организације: Немањићи Тићино из Швајцарске, СПОЛИ из Аустрије, Задужбина из Словеније и СЗС из Аустрије. У висини од 3.300 евра за девет српских породица набавили смо 3 шпорета на дрва, 1 шпорет на плин-струју, 2 веш машине, 2 фрижидера, 10м кубиних дрва за огрев и један лежај. Поред тога обезбедили смо и књиге, слаткише и играчке за најмлађе. Потребно је рећи да је ситуација у којима живе породице које смо обишли приближна оној у којој живе породице на Косову и Метохији и свака помоћ и подршка је преко потребна.

У Шапцу смо крајем августа испоручили помоћ за три српске породице Мишић, Глигорић и Џрвенковић уз сарадњу са нашим пријатељима из Фонда Хумано Срце из Шапца. Посебну захвалност дугујемо и КУД Никола Тесла из Уштера и Маји Јовановић који су уз помоћ представника наше организације из Швајцарске предали неколико великих торби са гардеробом, обућом и школским прибором. Помоћ наше организације била је у висини од 50.000 дин. са којом смо успели да употребности обезбедимо све школарце са потребним прибором као и са солидним залихама хране и хигијене.

За септембар смо планирали велике хуманитарне акције за чију реализацију ће нам бити неопходна помоћ апсолутно свих донатора, пријатеља и организација са којима смо до сада сарађивали. Први велики пројекат који смо зацртали јесте завршетак куповине куће породици Дањек тј. плаћање последње рате у висини од 1.500 евра како би скромна кућа коначно прешла у власништво Саше Дањека, дугогодишњег борца у последњим великим Отаџбинским ратовима на подручју Крајине, Републике Српске и Косова и Метохије. Друга велика акција је планирана за помоћ српским породицама на светој Српској земљи – Косову и Метохији. План је да однесемо помоћ у висини од преко 4.000 евра а која ће се искористити за помоћ најугроженијим породицама пре свега у виду набавки основне кућне опреме, домаћих животиња за узгој као и основне потребе у хигијени и храни. Да би смо акцију употребности успешно спровели у дело потребна нам је велика финансијска подршка коју ћемо надамо се добити широм Дијаспоре, Србије и свих српских земаља. Такође, планирамо и помоћ породици Михић у Републици Српској за набавку дрва за огрев као и наставак прикупљања донација за куповину трактора породици Екмечић из Херцеговине.

НЕМА ПРЕДАЈЕ – ДЕЦА СУ НАША БУДУЋНОСТ!

С поштовањем,
Скупштина организације

Живеће Крајина!

Удруженим снагама у суботу 14. августа спроведена је још једна у низу великих хуманитарних акција на подручју српске Крајине. У овом великим заједничком подухвату учествовало је, поред наше, још три братске организације: Српско друштво Задужбина -Словенија (250€), Хуманитарна Организација Немањићи Тићино -Швајцарска (700€) и Српска Православна Омладина Инсбрук СПОЛИ -Аустрија (300€). Наша организација у овој акцији је учествовала са 2.100€. На подручју Лике у местима Доњи Лапац, Грачац и Срб помогнуто је девет српских породица са двадесетдвоје деце узраста до 20 година. Испоручена је помоћ у вредности од преко 3.300€.

За ту своту успели смо да набавимо следећу помоћ:

- 3 шпорета на дрва
- 1 комбиновани шпорет гас/струја
- 2 веш машине
- 2 фрижидера
- 10m³ дрва за огрев
- 1 лежај

Поред главне помоћи, за најмлађе смо обезбедили и књиге о светитељима, најлепше српске басне, приповетке, бајке, школски прибор, друштвене игре, одећу, слаткише, лопте и играчке.

Након вишенедельног планирања, и усклађивања обавеза међу организацијама, договорено је да се акција започне састајањем у Доњем Лапцу у суботу 14. августа у раним јутарњим часовима код нашег домаћина оца Предрага. Представници наше организације су пут започели из Зворника, где смо се нашли са нашим пријатељима из ХО „Немањићи“ и заједно кренули пут Лике.

Прелепи пејзажи личких брда, пашњака и планина дочекали су нас рано ујутру по уласку на тло Крајине. Нажалост идилу је прекинуо низ спаљених и порушених српских кућа које су нас немо посматрале покрај пута, а верујем да када би могле да говоре, рекле би оно што вероватно сви ми зnamо. Међу свима нама је остао горак укус у устима због лепоте земље која је вековима била српска, где су наши преци стотинама година чували српство и Православље, а која је сада пуста и препуштена неком другом који је не заслужује.

По доласку у Доњи Лапац убрзо налазимо кућу оца Предрага коме се и овим путем захваљујемо на гостопримству и на великој помоћи приликом организовања и спровођења ове акције у дело. Након краће разраде плана стижу нам и тројица пријатеља из „Задужбине“ и полако се креће на посао. Прва породица коју смо обишли је била **породица Трбојевић из Грачача** који се налази на неких сат

Живеће Крајина!

времена вожње од Доњег Лапца. Двоје деце близанце деветогодишњаке Стефана и Марију одгаја и подиже тетка Гордана заједно са својом мајком. Стицајем околности тетка је за ове малишане и отац и мајка. Као и за већину породица које смо обишли, социјална помоћ представља једини извор прихода и за породицу Трбојевић. **За ову породицу смо наменили шпорет на дрва док су дечица добила поклоне у виду играчка, књига и слаткиша.**

Након посете породици Трбојевић одлазимо у банку где обављамо уплату за поручену белу технику која ће бити испоручена свим породицама у наредних недељу дана. Пошто нам је преостало још неутрошених средстава, одлазимо у обилижњи мегамаркет где купујемо школски прибор и слаткише за децу.

Пут нас даље води ка месту звучног имена- које само својим именом сведочи који је народ овде живео столећима, а нажалост данас само преживљава- то је место Срб. У Србу нас је дочекала **многочлана породица Ђилас** која броји шесторо мале деце од најмлађе Слађане (месец ипо дана) преко Мирослава (2 год.), Стевана (3 год.), Радмиле (5 год.), Милице (7 год.) и Предрага (9 год.). Одбор за дочек је био спреман на челу са оцем породице Радиславом и његовом супругом и малом војском деце која су једна другом до увета, што би се рекло. Ова породица тренутно борави у једном од социјалних станова где проводе већину времена због обавеза деце у школи,

док су за време распушта у свом кућерку у оближњем селу. Отац Радислав ради сезонски у комуналном предузећу док се ван сезоне сналази надничењем, односно сечом дрва. Мали Ђиласи су се веома обрадовали нашом посетом, а поготово лоптама и слаткишима које нису испуштали из руку своје време. Ипак и поред све игре увек су будно мотрили на своју најмлађу сестрицу Слађану која је безбрежно спавала у свом кревецу. Отац Радислав прави домаћин иако материјално сиромашан, инсистирао је да пред наш долазак испече једно домаће јагње, чиме нам је исказао захвалност за нашу посету и помоћ коју смо му наменили. **За ову породицу поред занимација за најмлађе наменили смо и комбиновани шпорет.** Након дружења са најмлађима и морам напоменути изврсне јањетине, пут настављамо даље.

Преостале породице за обилазак и помоћ су се налазиле у Доњем Лапцу и ближој околини. Пред улазак у Доњи Лапац долазимо до куће **Милорада и Вере Ковачевић** и њихово двоје деце Душана (8 год.) и Наташе (14 год.). Милорад Ковачевић бивши припадник војске Републике Српске Крајине живи доста тешко са својом породицом. Повремена надничења су једини извор прихода. Милорад је на нас све оставио веома позитиван утисак својим

Живеће Крајина!

чврстим и непоколебљивим ставовима да остане и истраје на свом вековном огњишту и сачува прадедовску веру. За Милорада и његову породицу наменили смо фрижидер и кауч, а за дечицу као и у претходним случајевима књиге, школски прибор, слаткише. И у овој кући смо били дочекани домаћински, онако како само Србин дочекује своје гости. Отац Предраг нас је морао напустити на кратко због приватних обавеза, па смо следеће две породице пронашли уз помоћ Милорада који је кренуо са нама као водич и остао до краја наше акције са нама.

Четврта породица у низу је била **породица Рашета**. Родитељи Снежана и Милан са синовима Зораном (21 год.), Гораном (20 год.), Лазаром (17 год.) и Наташом (11 год.) живе у веома тешким условима. Социјална помоћ и син Зоран који се бави помало сточарством су једини извори прихода. Болест и немаштина оставили су видне последице на овој породици. Мала Наташа болује од епилепсије, али како смо сазнали од оца Предрага после боравка у једном од наших манастира и читања молитви за оздрављење Божијом вољом напади су престали, а надамо се да ће тако и остати. **Породици Рашета смо наменили шпорет на дрва док су деца добила књиге, слаткише и школски прибор.**

Најтеже стање смо затекли код **породице Бибић**. Породица живи у нехуманим условима у две оронуле просторије, где бораве отац Милан који је нервни болесник и неспособан је за рад са супругом Надом и децом Мирјаном (14 год.), Слободаном (16 год.) и малим Иваном (10 год.). Ова породица преживљава од социјалне помоћи и дечијег додатка. **Нажалост више од једне веш машине и пратећих занимација за децу нисмо могли да обезбедимо**. Уз речи подршке овој породици да издржи опроштамо се и крећемо даље.

Долазимо до наших познаница од наше прошле акције **бака Милице и њене унуке Миланке** (15 год.). Детаљ који сам заборавио да поменем јесте да нам је од Грачаца друштво своје време правила и мала

Живеће Крајина!

Миланка коју смо тамо покупили и повезли до њене куће. За Миланку смо купили мало одеће и поклонили јој једну књигу и мало слаткиша. Главни део помоћи за наше српчиње **је било 10м дрва за огрев**, које очекујемо да стигне идуће недеље. Такође смо видели и шпорет на дрва који смо им обезбедили прошлога пута и са којим су презадовољни. Иако смо и овде били позивани да се задржимо још и да се почастимо мало, морали смо да одбијемо због недостатка времена. Уз обећање да ћемо се видети Боже здравља опет, настављамо пут даље.

Следећа станица била је **породица Љиљак** где живе млади супружници Валентина и Стево са троје деце Тијаном (8 год.), Дариом (7 год.) и најмлађим Данијелом (2 год.). Домаћин Стево није био присутан па су нас угостили његова мајка и супруга Валентина као и дечица која су нам правила друштво. Као и остale и ова породица се довија на разне начине како би обезбедила себи живот достојан човека. Бабина скромна пензија, дечији додатак и Стевино надниччење су једини извори прихода. Овде су дечица била мало стидљивија док је најживахнији сво време био штенац шарпланинац Рекс који нас је све забављао. Дечица су се наравно као и сва остала

највише обрадовала слаткишима и играчкама док ће се млади родитељи **засигурно обрадовати новој веш машини коју смо спремили као донацију за њих**.

Полако напуштамо ужи круг општине Лапац и крећемо до преостале две породице из плана за помоћ. Пре тога на предлог оца Предрага који нам се опет у међувремену прикључио **обилазимо цркву Св. Илије која датира са краја XVIII века и једна је од најстаријих у том крају**. За мене посебно интересантно је било јер је први прота у тој цркви по пртеривању турака из тих предела био мој презимењак. Црква је највећу штету претрпела након другог св. рата од стране комунистичке пете колоне, а сада уз велики труд оца Предрага полако враћа стари сјај.

Живеће Крајина!

Недалеко одатле у селу Небљуси обилазимо породицу **Бубало**. Родитељи Милан и Јасна ту живе са своја два синчића Радетом (3 год.) и Данијелом (2 год.) као и са Милановим родитељима. Раде и Данијел скоро сигурно у будућности успешни спортисти и надамо се репрезентативци Србије највише су се обрадовали лопти, коју иако имају још неколико у дворишту нису испуштали из руку. Док је део наше екипе седео са најстаријим члановима фамилије Бубало и разговарао о њиховим текућим проблемима, нас пар је тестирало спортске вештине најмлађих Бубала. Док је лопта била у првом плану код најмлађих, верујемо да ће се исто тако и најстарији чланови **ове породице обрадовати шпорету на дрва који смо наменили за њих.**

Већ видно исцрпљени или не и са мањком енергије и ентузијазма стижемо до последње породице планиране за посету. **Породицу Репац** коју чине отац Владимир, мајка Зорица и деца Владана (3 год.) и мали Радован (непуних годину дана) помогли смо са **једним фрижидером**. Мала Владана једно веома живахно детенце, са чим ће се сложити и сви моји сапутници једноставно није стајала са причом и

скакањем док ју је њен мали брат Радован сво време гледао збуњено непуштајући гласа иако је и он био „жртва“ њене живахности, те нам је све то на крају исцрпљујућег дана представљало изузетно комичну ситуацију. Уз срдачне поздраве опроштамо се и са овом породицом и приводимо акцију крају.

Као што је био добар домаћин током целе акције **отац Предраг** у том духу и завршава дружење са нама у једном пријатном ресторану надомак Бихаћа. Сви срећни јер смо завршили све што је било планирано уз опуштену атмосферу и пријатну вечеру приводимо и званично акцију крају. Растављамо се уз обећања да ћемо одржавати редован контакт и уз Божију помоћ правити још оваквих акција. **Желео бих да напишем и да ми је неизмерно драго што су поред финансијског учешћа друштво и на самом терену правила браћа из „Задужбине“ и „Немањића“.**

Положај српскога народа у Крајини остаје и даље критично тежак. Као и на Косову и Метохији наш народ је веома угрожен и на подручју Крајине, изложен разним врстама шиканирања и немогућности добијања адекватног запослења. Крајина се не налази хиљадама километара удаљена од Србије, а још мање од Републике Српске, Словеније, Црне Горе... Није на крај света, и свако од нас/вас може обићи макар по једну породицу у Српској Крајини. Улијмо подршку барем својим присуством тим јунацима који су решили да се врате и опстану на својој/нашој дедовини. Пробудимо се и покренимо јер није само Косово-Србија!

ЖИВЕЋЕ КРАЈИНА!

Са вером у Бога,
Предраг Маринковић

СЗС помогли у Шапцу

Срби за Србе са породицом Мишић испред њиховог дома

У уторак 24. августа посетили смо и помогли три српске породице на територији општине Шабац - **Мишић, Глигорић и Црвенковић** уз сарадњу са нашим пријатељима из Фонда Хумано Срце. Посебну захвалност дугујемо и КУД **Никола Тесла из Уштера и Маји Јовановић** који су уз помоћ представника наше организације из Швајцарске предали неколико великих торби са гардеробом, обућом и школским прибором. Сва роба је била одговарајућа за децу коју смо посетили и преносимо им и њихову и нашу захвалност!

Поред робе која је стигла из Швајцарске, у овој акцији помоћи српским породицама купили смо комплет књига за други, пети и седми разред основне школе. Узели смо комплетан школски прибор за десеторо деце као и неколико десетина килограма хигијене и основних животних намирница. **Све то смо набавили у вредности од 50 хиљада динара.**

Иако смо у плану имали помоћ за две породице, Црвенковиће и Глигориће, на предлог госпође Ружице, председнице Фонда, посетили смо и уручили део помоћи у храни и хигијени **породици Мишић у селу Мајур**. Ову велику српску породицу чине родитељи Биљана и Драган као и њихове деца Бојана (20), Раде (17), Драгана (16), Мирјана (14), Михајло (11), Сара (8), Дарко (3) и најмлађа Валентина од само 18 месеци - кћерка најстарије Бојане. Такође, са њима живи и Драганова мајка. За Мишиће смо издвојили део обуће која је стигла из Швајцарске. Деца су била баш срећна кад су нас видели, а посебан је осећај видети колико се радују новим патикицама и оном најосновнијим стварима шампонима, супама из кесица и крем бананицама и осталим слатикишима и посластицама које до скоро нису били у прилици да имају на столу.

СЗС помогли у Шапцу

Представник СЗС за Швајцарску Душан Ђаковић и мали Дарко Мишић

Иначе ова породица има нов кров над главом и значајно проширену кућу захваљујући Фонду Хумано Срце из Шапца. До пре само неколико месеци ова једанесточлана породица живела је изолована на kraju села у две просторије од 15 квадратна метра без основних услова за живот, тачније преживљавање. Ова ненандана посета нам је омогућила да упознамо још једну вишечлану србску породицу која у сред Србије, у близини чувених бојних поља српке војске, гладује и живи ивици пукок преживљавања. Апсолутно смо сигурни да се наши славни знани и незнани преци сигурно нису борили за ту и такву "слободу" српских породица које ће због великог броја деце бити бачени на маргине српског друштва.

ХО Срби за Србе са породицом Глигорић и председником Фонда Хумано Срце

Након Мишића наставили смо нашу акцију посетом **породице Глигорић** из села Синошевић. Затекли смо их у послу пошто су радили на изградњи нове куће коју такође помаже Фонд из Шапца. Иначе кућа у којој тренутно живе је буквално у распаду и не делује безбедно ни за домаће животиње а камоли људе. Након додградње куће коначно ће имати и елементарне хигијенске просторије. Тужна прича ове породице није само у њиховом екстремном сиромаштву које се без проблема може упоредити са оним на Косову и Метохији. Наиме, мајка је након неколико породичних драма заувек напустила петоро малолетне деце и удала се у другом селу. Отац Раденко и његова мајка некако успевају да исхране ову породицу и обезбеде да преживе следећи дан. И поред јаког стања у којем живе лепо су нас угостили, испричали се са нама а Милан (7) није престајао да нас испитује и дружи се са нама. За Глигориће смо обезбедили два пакета књига за други и седми разред као и комплетан школски прибор за све ѡаке за годину дана. Уз то, испоручили смо им неколико килограма хигијене, конзервиране хране, и других животних потребштина.

СЗС помогли у Шапцу

СЗС са породицом Црвенковић испред нове-дограђене куће. На крају дана смо посетили и **породицу Црвенковић** из села Бељине. Њима смо као и претходној породици између осталог набавили и уџбенике за пети разред као комплетан школски прибор у виду свесака, оловки, бојица, темпера, блокова, ...као и хигијенски пакет и неколико килограма животних намирница које ће их сигурно обезбедити на неколико месеци. А деца која деца, највише су се обрадовала кутијама слатикиша које смо им донели. Породица броји девет чланова и то родитеље Милана и Слађану и деца Милеса (16), Синиша (15), Маријана (14), Александар (10), Милица (8), Тамара (5) и Николина од само 6 месеци. Треба истаћи да је пут до њих је посебна прича. Кућа се налази на крају села и са још пар кућа је буквично одсечена од света.

Са главног пута се пролази кроз цело село, а онда се узбрдо иде калдрмом још 10-ак минута па смо колима једва стigli. Деца су се јако обрадовала и изненадила кад смо стigli јер им се претходно нисмо најавили. Посебан утисак на нас је оставила њихова дружелубивост и колико су та деца лепа, симпатична и лепо васпитана. Породица има и неколико прасади

и кокошака које ће им донети минималне потребе за храном. Фонд из Шапца се такође потрудио да помогне ову породици са доградњом куће тако да ће већ од ове јесени Црвенковићи имати много пристојније услове за живот од ових неусловова које сад имају. После краћег дружења кренули смо пут назад пуни лепих утисака. У повратку смо обишли и споменик на Мишару посвећеном Карађорђу и Мишарским јунацима 1806-1906 посвећен стогодишњици Мишарске битке.

Сва роба коју су нам послали из КУД-а Никола Тесла ће ових дана бити распоређена породицама које смо обишли током ове акције посредством Фонда Хумано срце Шапца. Договорили смо се да исликају децу и породице кад им буду предавали робу тако да ћемо и те слике окачiti на сајт.

Вести из Организације

Хуманитарна организација Срби за Србе учествовала је на **10. Сабору српске омладине и 4. Сабору Српске мреже**. Иако наша организација није члан Српске мреже, добили смо позив да учествујемо у Сабору и представимо нашу организацију. Позив смо са задовољством прихватили. Неколико наших представника је у петак имало прилику да обиђе српске светиње на Фрушкој Гори – манастире Крушедол, Гргетег и Велика Ремета, као и прелеп и у српској историји веома значајан град – Сремске Карловце.

У суботу смо присуствовали радном делу сабора у парохијском дому код храма Светог Саве, где смо представили организацију. Погледајте видео снимак презентације. Овом приликом желимо да се захвалимо Српском сабору Двери као организатору на позиву, гостопримству и доброј организацији. Такође, овај Сабор смо искористили као прилику за нови састанак са нашим братским организацијама – Српска православна омладина Инсбрук СПОЛИ и Српско друштво Задужбина. Договорени су детаљи око заједничке велике хуманитарне акције у Крајини средином августа, тако да користимо ову прилику да ту акцију и најавимо уз напомену да ће у акцији

учествовати и Хуманитарна организација Немањићи Тићино.

Хуманитарна организација Срби за Србе проследила је преко 20.000 дин. добијених за потребе операције очију мале Софије. Једногодишња Софија Матејић чека помоћ добрих људи да би јој лекари на болесно око пресадили рожњачу. За операцију потребно 5.000 евра. Бојан и Габријела Матејић из Књажевца већ месецима воде битку да својој ћерки јединици, једногодишњој Софији, обезбеде новац за операцију ока. Малена Софија има урођену конгениталну катараракту и синдром петерс, једноставније речено - замућену рожњачу, и уопште не види на десно око.

Хуманитарна организација Срби за Србе наставља са пркупљањем средстава за стални пројекат куповине трактора за породицу **Екмечић из Херцеговине**. Овог пута пребацili смо додатних 300 евра у фонд за трактор што укупно подиже цифру на 800 евра које смо до сада прикупили. Након покушаја да добијемо помоћ од државних институција Републике Српске за обезбеђивањем средстава за ову седмочлану породицу добили смо негативан одговор па смо као и свих ових година принуђени да се ослонимо на сопствене могућности.

НЕМА ПРЕДАЈЕ ЗА КОСМЕТ

**Велика хуманитарна акција на Косову и Метохији
за помоћ многочланим српским породицама**

План одласка: 25.09.2010

Предвиђена средства: преко 4.000 евра

Број породица: 7-9

Акцију по први пут делом финансира
Хуманитарна организација Срби за Србе - САД

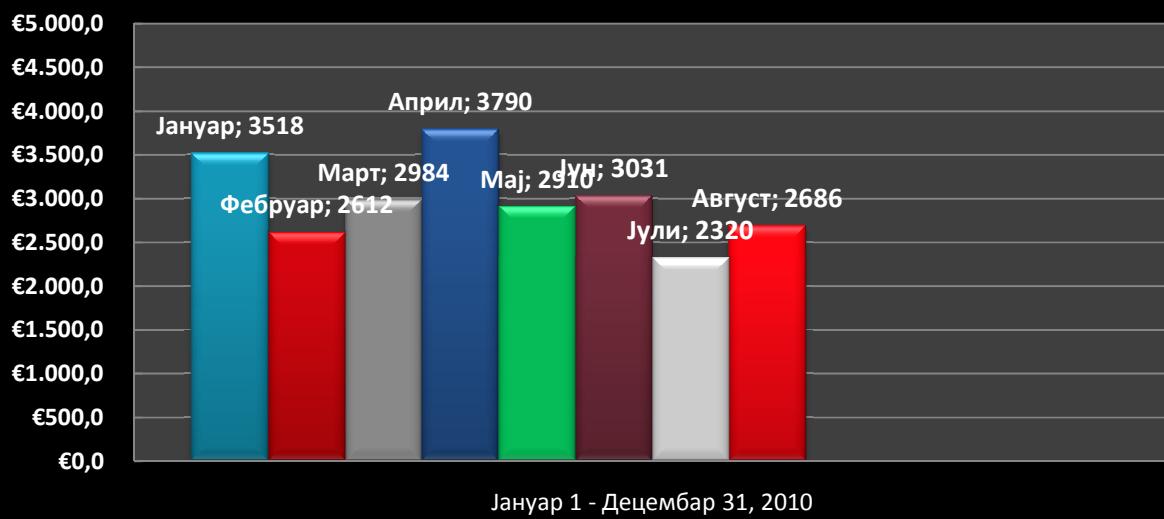
КОСМЕТ ЈЕ СРБИЈА – НЕМА ПРЕДАЈЕ!

Финансијски извештај

Хуманитарна организација Срби за Србе - број донатора у 2010.

Хуманитарна организација Срби за Србе - донације у 2010.

*Онамо, онамо... за брда она,
говоре да је разорен двор
мојега цара; онамо веле,
био је негда јуначки збор.*

*Онамо, онамо... да виђу Призрен!
Та то је моје - дома ћу доћи!
Старина мила тамо ме зове,
ту морам једном оружан поћи!.*

*Онамо, онамо... са развалина
дворова царских врагу ћу рећи:
"С огњишта милог бјежи ми, куго,
зајам ти морам враћати већи!"*

*Онамо, онамо... за брда она
казују да је зелени гај
под ким се дижу Дечани свети:
молитва у њих присваја рај.*

Хуманитарна организација Срби за Србе
<http://www.srbizasrbe.org>

Charity organization Serbs for Serbs
<http://www.serbsforserbs.org>

ДЕЦА СУ НАША БУДУЋНОСТ!